

تَعْنِيَةُ تَاطُوتِ

UITLEG VAN DE BETEKENIS VAN AT-TAGHUT

Shaykh Al-Islam Mohammed B. Abd Al-Wahhab

Uitgelegd door

Shaykh Dr. Salih B. Fawzan Al-Fazwan

شرح معنى الطاغوت

UITLEG VAN
DE BETEKENIS VAN
AT-ṬĀGHŪT

Geschreven door: Shaykh al-Islām
Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb
(1115-1206 AH)
Moge Allah genadig zijn met hem

Uitgelegd door: de eminente Shaykh dr.
Ṣāliḥ b. Fawzān b. ‘Abd Allāh al-Fawzān
Lid van het comité der grote geleerden en lid van het permanente comité voor Iftā’

Vertaald door:
Abū Junayd ‘Īsā b. Antonius al-Ūrūbī

© Copyright 1436 Al-Hikmah Publicaties

جميع الحقوق محفوظة

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Eerste editie: 1436 AH / juli 2015

Titel:	Uitleg van de betekenis van at-Ṭāghūt
Oorspronkelijke titel:	<i>Sharḥ ma 'nā at-Ṭāghūt</i> (Cairo 2006).
Auteur:	Ṣāliḥ b. Fawzān al-Fawzān
Vertaling:	Abū Junayd 'Īsā b. Antonius al-Ūrūbī
Kaftontwerp:	Umm Mu'āwiya bint Muḥammad
Onderwerp:	Geloofsovertuiging
Uitgever:	Al-Hikmah Publicaties
Website:	www.al-hikmah.nl
E-mail:	info@al-hikmah.nl

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Moge Allah vrede en zegeningen schenken aan onze Profeet Muḥammad, aan zijn familie en aan al zijn metgezellen. Vervolgens:

Dit is de Nederlandse vertaling van *Sharḥ ma ‘nā aṭ-Ṭāghūt* (Uitleg van de betekenis van aṭ-Ṭāghūt). De tekst die in dit boekje wordt uitgelegd is de verhandeling *Ma ‘nā aṭ-Ṭāghūt* (De betekenis van aṭ-Ṭāghūt), die is geschreven door de grote geleerde en hervormer in de landen van Najd, Shaykh al-Islām Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb (1115-1206 AH) – moge Allah hem genadig zijn –. De uitleg van deze verhandeling is verricht door de Saoedi-Arabische geleerde Shaykh dr. Ṣāliḥ b. Fawzān al-Fawzān – moge Allah hem beschermen –. In deze zeer beknopte maar ontzettend belangrijke verhandeling wordt de betekenis van aṭ-Ṭāghūt uitgelegd en een opsomming gemaakt van de vijf grootste Ṭawāghūt. Ook wordt uitgelegd dat het niet voldoende is om slechts ongelovig te zijn in de Ṭāghūt. Het is verplicht om daarnaast ook de volgelingen van de Ṭāghūt ongelovig te verklaren. Helaas is dit laatste punt een lastige kwestie geworden tegenwoordig waarin aan de ene kant sommigen van degenen die beweren de Salaf te volgen zijn gaan overdrijven en anderen aan de andere kant weer nalatig in zijn.

Aan de vertaling is toegevoegd een korte biografie van Shaykh al-Islām Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb, een korte biografie van Shaykh Ṣāliḥ al-Fawzān en de Arabische brontekst van de verhandeling *Ma ‘nā aṭ-Ṭāghūt* die is uitgelegd door de Shaykh. Deze brontekst is vergeleken met de tekst zoals die te vinden is in *Ad-Durar as-Saniyya*¹ en is voorzien van leestekens zodat het makkelijker is om te lezen en te memoriseren. De vertaling zelf is gebaseerd op de editie uit de reeks *Silsila sharḥ ar-rasā’il*, samengesteld door ‘Abd as-Salām b. ‘Abd Allāh as-Sulaymān.² De tekst van Shaykh al-Islām Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb is omkaderd. Onder elk kader tekst staat de uitleg van Shaykh Ṣāliḥ al-Fawzān door middel van een nummering (voorbeeld: ^[5]). In de voetnoten is tevens extra informatie toegevoegd waar dat nodig is.

De vertaler

Abū Junayd ‘Īsā b. Antonius al-Ūrūbī

25 Ramadan 1436 / 12 juli 2015

¹ ‘Abd ar-Raḥmān b. Muḥammad b. Qāsim (ed.), *Ad-Durar as-Saniyya fi-l-Ajwiba an-Najdiyya* I (z.p. 1996) 161-163.

² Ṣāliḥ al-Fawzān, *Sharḥ ma ‘nā aṭ-Ṭāghūt* (Cairo 2006).

BEKNOPT BIOGRAFIE SHAYKH AL-ISLĀM MUḤAMMAD B. ‘ABD AL-WAHHĀB

Zijn afkomst:

Hij is Shaykh al-Islām Muḥammad b. ‘Abd al-Waḥhāb b. Sulaymān at-Tamīmī. De vernieuwer van dat wat er van de Islamitische karakteristieken verdwenen was in de twaalfde eeuw na de Hijra.

Zijn geboorte:

Hij رحمه الله werd geboren in een dorpje genaamd ‘Uyayna in het jaar 1115 AH, in de streek Najd (Saoedi-Arabië).

Zijn jeugd:

Hij groeide op in een huis van kennis, geloof en eer.

Zijn reizen en zoektocht naar kennis:

De Shaykh (Muḥammad b. ‘Abd al-Waḥhāb) heeft veel gereisd nadat hij veel kennis had opgedaan in de buurt van Najd en omstreken. Vervolgens is hij naar al-Ḥaramayn (Mekka en Medina) gegaan en naar Irak.

Zijn boeken:

De Shaykh heeft vele goede profijtvolle boekwerken geschreven, waaronder:

- 1 - Al-Uṣūl ath-Thalātha
- 2 - Kashf ash-Shubuhāt
- 3 - Masā’il al-Jāhiliyya
- 4 - Kitāb at-Tawḥīd

Zijn overlijden:

De Shaykh overleed in het jaar 1206 AH, na een lang leven van plusminus negentig jaren van Da‘wa, Jihad, kennis en onderwijs. Moge de Barmhartigheid van Allah met hem zijn.³

³ Genomen van de Nederlandse vertaling van *De Drie Fundamenten* door Mohammed aboe Oebaydillaah Brinkman met enkele kleine aanpassingen.

BIOGRAFIE SHAYKH DR. ŠĀLIḤ B. FAWZĀN AL-FAWZĀN

Zijn naam en afkomst:

Hij is de weledele Shaykh dr. ŠāliḤ b. Fawzān b. ‘Abd Allāh حفظه الله تعالى van de familie Fawzān van de stam van ash-Shammāsiyya.

Zijn jeugd en onderwijs:

Hij werd geboren in 1354 AH (1933). Zijn vader overleed toen hij nog jong was en dus werd hij opgevoed door zijn familie. Hij leerde de Edele Qur’ān, de grondbeginselen voor lezen en schrijven, van de Imam van de moskee in de stad, die een absoluut kundige voordrager was. Dat was de Shaykh Ḥamūd b. Sulaymān at-Talāl, die later tot rechter werd aangesteld in de stad Dariyah in de regio van al-Qasim.

Hij studeerde later aan de staatsschool, toen die werd geopend in ash-Shammāsiyya in het jaar 1369 AH (1948). Hij voltooide zijn studies op de Fayṣaliyya-school in Buraydah in het jaar 1371 AH (1950) en werd toen benoemd als onderwijzer op de basisschool. Daarna trad hij toe tot het educatieve instituut in Buraydah toen het werd geopend in het jaar 1373 AH (1952). Vervolgens trad hij toe tot de faculteit van Sharī‘a (op de universiteit van Imam Muḥammad Ibn Sa‘ūd) in Riyad en slaagde daarvoor in 1381 AH (1960). Daarna behaalde hij zijn doctoraal in al-Fiqh, en later een doctoraat van dezelfde faculteit, ook in de specialisatie van al-Fiqh.

Zijn werkzaamheden:

Na afronding van zijn studie aan de faculteit van Sharī‘a werd hij benoemd tot leraar binnen het educatieve instituut in Riyad. Vervolgens werd hij overgeplaatst voor het geven van onderwijs aan de Faculteit van Sharī‘a. Vervolgens werd hij overgeplaatst voor het geven van onderwijs aan de Afdeling voor Hogere Studies binnen de Faculteit voor de Principes van de Religie (Uṣūl ad-Dīn). Daarna werd hij overgeplaatst voor het geven van onderwijs aan het Hoogste Gerechtshof van Justitie, waarvoor hij als hoofd werd benoemd. Daarna keerde hij terug naar het geven van les, nadat zijn periode als bestuurshoofd tot een einde kwam. Hij werd toen tot lid benoemd van het Permanente Comité voor Islamitisch Onderzoek en Iftā’, waar hij tot vandaag de dag nog mee door gaat.

De weledele Shaykh is lid van de raad van Grote Geleerden, lid van de Fiqh Comité in Mekka (deel van ar-Rabita), lid van het Comité voor Toezicht over de Uitnodigers (Du‘āt) tijdens de Ḥajj, terwijl hij ook als voorzitter optreedt (zijn feitelijke hoofdrol) in het lidmaatschap van de Permanente Comité voor Islamitisch Onderzoek en Iftā’. Hij is ook de Imam, Khaṭīb en leraar aan de Prins Mut‘ib b. ‘Abdul-‘Azīz moskee in al-Malazz.

Hij neemt ook deel aan het beantwoorden van vragen in het radioprogramma *Nūr ‘alā ad-Darb*. Verder neemt hij ook deel aan een aantal Islamitische Onderzoeken bij de Raad voor (Islamitisch) Onderzoek, Studies, Theorieën en Fatāwā, die worden verzameld en dan worden gepubliceerd. De weledele Shaykh doet ook mee aan het controleren van een aantal van deze onderzoeken op het masterniveau en het doctorsniveau. Hij heeft verschillende studenten van kennis, die vaak zijn regelmatige bijeenkomsten en lessen bijwonen.

Zijn leraren:

Hijzelf studeerde aan de hand van een aantal prominente geleerden en juristen, de meest opvallende van hen waren:

- De eminente Shaykh ‘Abd al-‘Azīz b. Bāz
- De eminente Shaykh ‘Abd Allāh b. Ḥumayd

- De weledele Shaykh Muḥammad al-Amīn ash-Shanqīṭī
- De weledele Shaykh ‘Abd ar-Razzāq ‘Afīfī
- De weledele Shaykh Ṣāliḥ b. ‘Abd ar-Raḥmān as-Sukaytī
- De weledele Shaykh Ṣāliḥ b. Ibrāhīm al-Bulayhī
- De weledele Shaykh Muḥammad b. Subayyal
- De weledele Shaykh ‘Abd Allāh b. Ṣāliḥ al-Khulayfī
- De weledele Shaykh Ibrāhīm b. ‘Ubayd al-‘Abd al-Muḥsin
- De weledele Shaykh Ṣāliḥ al-‘Alī an-Nāṣir
- De weledele Shaykh Ḥamūd b. ‘Uqalā ash-Shu‘aybī

Ook studeerde hij onder verschillende geleerden van de Al-Azhar Universiteit (Egypte) die gespecialiseerd zijn in Ḥadīth, Tafsīr en de Arabische taal.

Zijn boeken:

Het aantal boeken dat hij geschreven heeft zijn veeltalig, echter de volgende zijn slechts een beperkt aantal hieruit: *Sharḥ al-‘Aqīda al-Wāsiṭiyya*, *Al-Irshād ilā Ṣaḥīḥ al-I’tiqād*, *Al-Mulakhaṣ al-Fiqhī*, *Eten en de Regels desbetreffende het Slachten en Jagen*, welk een onderdeel is geweest van zijn doctoraat. Ook *At-Taḥqīqāt al-Marḍiyya* over het erfrecht welk een onderdeel is van zijn doctoraal. Verdere titels zijn *Regelgeving desbetreffende de Gelovige Vrouwen* en een weerlegging van het boek *al-Ḥalāl wa-l-Ḥarām* van Yūsuf al-Qaraḍāwī.

Zijn website:

De officiële website van de Shaykh is op dit moment: www.alfawzan.af.org.sa.

Moge Allah de Shaykh Ṣāliḥ al-Fawzān een lang goed en vroom leven geven, en moge Hij het mogelijk maken dat wij allen in de voetsporen van de geleerden treden. Amīn!⁴

⁴ Genomen van de website van het voormalige Selefiepublicaties met enkele aanpassingen. Zie ook zijn biografie op de officiële website van het Permanente Comité:

<http://www.alifta.net/Fatawa/MoftyDetails.aspx?language=ar&ID=7>

Alsook zijn biografie in de inleiding van het boek *Ithāf al-Qārī bi-t-Ta’līqāt ‘alā Sharḥ as-Sunna li-l-Imām al-Barbahārī* (Riyad 2008) 17-25.

متن معنی الطاغوت ورؤوس انواعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِعْلَمْ رَحِمَكَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّ أَوَّلَ مَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْكُفْرَ بِالطَّاغُوتِ وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ٣٦].
فَأَمَّا صِفَةُ الْكُفْرِ بِالطَّاغُوتِ فَهُوَ أَنْ تَعْتَقِدَ بُطْلَانَ عِبَادَةِ غَيْرِ اللَّهِ، وَتَتْرُكَهَا وَتُبْغِضَهَا، وَتُكْفِرَ أَهْلَهَا، وَتُعَادِيَهُمْ.

وَأَمَّا مَعْنَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ فَهُوَ أَنْ تَعْتَقِدَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْإِلَهَ الْمَعْبُودُ وَحْدَهُ دُونَ مَنْ سِوَاهُ، وَتُخْلِصَ جَمِيعَ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ كُلِّهَا لِلَّهِ، وَتَنْفِيهَا عَنْ كُلِّ مَعْبُودٍ سِوَاهُ، وَتُحِبَّ أَهْلَ الْإِخْلَاصِ وَتُؤَالِيَهُمْ، وَتُبْغِضَ أَهْلَ الشِّرْكِ وَتُعَادِيَهُمْ.

وَهَذِهِ مِلَّةُ إِبْرَاهِيمَ الَّتِي سَفِهَ نَفْسَهُ مِنْ رَغَبِ عَنَّا، وَهَذِهِ هِيَ الْأُسُوءَةُ الَّتِي أَخْبَرَ اللَّهُ بِهَا فِي قَوْلِهِ: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسُوءَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ [الممتحنة: ٤].
وَالطَّاغُوتُ عَامٌّ، فَكُلُّ مَا عُبدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَرَضِيَ بِالْعِبَادَةِ مِنْ مَعْبُودٍ أَوْ مَتَّبِعٍ أَوْ مُطَاعٍ فِي غَيْرِ طَاعَةِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهُوَ طَاغُوتٌ.

وَالطَّوَاغِيتُ كَثِيرَةٌ وَرُؤُوسُهُمْ خَمْسَةٌ:

الْأَوَّلُ: الشَّيْطَانُ الدَّاعِي إِلَى عِبَادَةِ غَيْرِ اللَّهِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالْمَ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ بِبَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ [يس: ٦٠].

الثاني: الحَاكِمُ الجَائِزُ الْمُغَيَّرُ لِأَحْكَامِ اللَّهِ تَعَالَى، وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ٦٠].

الثالث: الَّذِي يَحْكُمُ بِغَيْرِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ، وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [المائدة: ٤٤].

الرابع: الَّذِي يَدَّعِي عِلْمَ الْغَيْبِ مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ [النحل: ٢٦-٢٧].

وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ [الأنعام: ٥٩].

الخامس: الَّذِي يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهُوَ رَاضٍ بِالْعِبَادَةِ، وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِّن دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ٢٩].

وَأَعْلَمَ أَنَّ الْإِنْسَانَ مَا يَصِيرُ مُؤْمِنًا بِاللَّهِ إِلَّا بِالْكَفْرِ بِالطَّاغُوتِ، وَالِدَلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: ٢٥٦].

الرُّشْدُ دِينُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْغِيُّ دِينُ أَبِي جَهْلٍ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَىٰ شَهَادَةُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَهِيَ مُتَضَمِّنَةٌ لِلنَّفْيِ وَالْإثْبَاتِ؛ تَنْفِي جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ عَنْ غَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى، وَتَثْبِثُ جَمِيعَ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ كُلِّهَا لِلَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

De Shaykh, Imam Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb – moge Allah, de Verhevene, hem genadig zijn – heeft gezegd:

Weet, – moge Allah, de Verhevene, u genadig zijn – dat het eerste is dat Allah verplicht heeft gesteld voor de zonen van Ādam is het ongelooft in de Ṭāghūt en het geloof in Allah. ^[1]

^[1] In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle. Alle lof is aan Allah, de Heer der Werelden. Moge Allah vrede en zegeningen schenken aan onze Profeet Muḥammad, zijn familie en zijn metgezellen.

Vervolgens:

De Shaykh – moge Allah hem genadig zijn – verwijst naar de uitspraak van de Verhevene:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

Er is geen dwang in de Religie. Waarlijk, de rechte leiding is duidelijk onderscheiden van de dwaling. En wie ongelovig is in de Ṭāghūt en in Allah gelooft, hij heeft zeker het stevigste houvast gegrepen, dat niet breken kan. En Allah is Alhorend, Alwetend. [Sūra al-Baqara (2): 256]

‘Er is geen dwang in de Religie’ De betekenis hiervan is niet dat de ongelovigen met rust worden gelaten, of dat zij niet bestreden worden en niet uitgenodigd worden naar de Islam, zoals de bevooroordeelde mensen, de ongelovigen en de onwetenden van onder de moslims tegenwoordig zeggen, met vrijheid van religie en geloofsovertuiging als argument. Dit is een leugen over Allah – Hoog en Verheven is Hij –. Dit is niet de bedoeling van Allah – Hoog en Verheven is Hij –. Allah – Hoog en Verheven is Hij – heeft de schepping geschapen om Hem te aanbidden, niet om een ander dan Hem te aanbidden. Zoals de Verhevene zegt:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ۖ﴾

En Ik heb de jinn en de mensheid slechts geschapen om Mij te aanbidden. Ik wens geen voorziening van hen, noch wens ik dat zij Mij voeden. [Sūra adh-Dhāriyāt (51): 56-57]

Dus als de mensen ongelovig worden gelaten, dat zij aanbidden wat zij willen, dan had de Uitspraak van de Verhevene:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

En ik heb de jinn en de mensheid slechts geschapen om Mij te aanbidden. [Sūra adh-Dhāriyāt (51): 56]

...geen enkel profijt.

Dan had de Jihad op de weg van Allah geen enkel profijt. Dan had de uitnodiging naar Allah geen enkel profijt. Waarom nodigen jullie hen uit terwijl zij vrij zijn in wat zij geloven en wat zij aanbidden?! Laat hen (met rust) in navolging van deze valse uitspraak. (Als de betekenis van het vers zo was) Laat hen dan aanbidden wat zij kiezen.

Als het was zoals zij zeggen - dat de mensen vrij zijn in hun aanbidding, hun overtuigingen, en er wordt tegen niemand bezwaar gemaakt - dan zouden al deze zaken zeker zinloos zijn. Dan zou er geen enkel profijt zitten in het uitnodigen naar Allah, het verrichten van de Jihad op de Weg van Allah. Sterker nog, er zou (zelfs) geen enkel profijt zitten in het scheppen van het Paradijs en het Hellevuur. Zolang de ongelovigen vrij zijn, waarom zouden ze dan het Hellevuur betreden, er eeuwigdurend in bestraft worden, terwijl zij de vrijheid nemen (die ze zouden hebben), zoals zij zeggen. Dit is dus een valse uitspraak.

Wat is dan de betekenis van: ‘Er is geen dwang in de Religie’?

Want zij blijven deze uitspraak herhalen: ‘De mensen zijn vrij in hun geloofsovertuigingen, omdat Allah zegt:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

Er is geen dwang in de Religie. [Sūra al-Baqara (2): 256]

Wij zeggen tegen hen: Jullie hebben gelogen over Allah. Dit is niet de bedoeling van Allah – Hoog en Verheven is Hij – met Zijn uitspraak:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

Er is geen dwang in de Religie. [Sūra al-Baqara (2): 256]

Hierover bestaan echter uitspraken van de exegeten (uitleggers van de Qur’ān):

De eerste uitspraak: Onder hen is degene die zegt: Dit was (zo) in eerste instantie. Vervolgens werd het afgeschaft door de verzen over de Jihad.

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

Er is geen dwang in de Religie. [Sūra al-Baqara (2): 256]

De tweede uitspraak: Dat Zijn Uitspraak:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

Er is geen dwang in de Religie. [Sūra al-Baqara (2): 256]

...specifiek betrekking heeft op Ahl al-Kitāb, waaronder de Joden en de Nazarenen⁵ vallen. Wanneer zij Jizya⁶ betalen, zich overgeven aan de heerschappij van de Islam, dan worden zij niet gedwongen om de Islam binnen te treden. Zij worden echter (met rust) gelaten, onder de voorwaarde dat zij de Jizya betalen, terwijl zij onderdanig zijn en onder de voorwaarde dat zij zich overgeven aan de heerschappij van de Islam. Omdat zij kennis hebben. Zij hebben kennis over de Religie en de Boodschappers. Zij zijn niet zoals de heidenen. Hen werd de mogelijkheid geschonken om wat zij hebben (aan kennis) te heroverwegen, na te denken over de Qur'ān en na te denken over wat zij hebben (aan kennis). Waarna zij zouden ontdekken dat de Qur'ān compleet overeenkomt met de (oorspronkelijke) Thora en de Evangelie die niet zijn verdraaid en in hun oorspronkelijke staat zijn gebleven, zoals Allah ﷻ (ze) heeft neder gezonden.

Er is geen verschil tussen de 'hemelse' geopenbaarde boeken in het feit dat zij alle afkomstig zijn van Allah – Hoog en Verheven is Hij – wat betreft de zaken van geloofsovertuiging.

Wat betreft de transacties en handelingen, het toegestane en het verbodene, deze verschillen naar gelang de wetgevingen en de wijsheid van Allah – Hoog en Verheven is Hij – in elk tijdperk naar gelang de tijd.

Maar er is absoluut geen verschil tussen de geopenbaarde Boeken wat betreft de geloofsovertuigingen. Dat enkel Allah aanbeden wordt. Dat het aanbidden van een ander dan Hem vals is. De geopenbaarde Boeken, de Boodschappers en de moslims, van het begin tot het einde van de schepping, zijn het er over eens dat aanbidding enkel voor Allah is en dat degene die een ander dan Allah aanbidt, uitgenodigd dient te worden naar het aanbidden van Allah. Wanneer diegene dan door blijft gaan, dan wordt hij bestreden, om zijn ongeloof en zijn verderf tegen te houden. En zodat ongeloof zich niet verspreidt over de aarde en de tegenstander het als argument gebruikt.

Als de mensen vrij waren en er geen verschil was in de Religie, zoals zij zeggen, dan zouden de mensen de zending van de Boodschappers niet nodig hebben, noch hadden zij dan de neerzending van de Boeken nodig. De mens zou gewoon vrij zijn zonder dat iemand uitgenodigd wordt, bestreden wordt of verplicht wordt gesteld om de Jizya te betalen en te onderwerpen aan de Islam. Want zij zijn vrij, zoals jullie zeggen.

De derde uitspraak: Dat Zijn Uitspraak:

⁵ Nazarenen: De oorspronkelijke benaming voor de 'Christenen'.

⁶ Jizya: Taalkundig: Tribuut. Termkundig: Het geld dat genomen wordt van de Zoroastriërs, de Joden en de Nazarenen in ruil voor hun veiligheid en de vrijheid om hun religie uit te oefenen en zich te vestigen in de moslimlanden onder de heerschappij van een moslimleider. Zie: Šālih al-Fawzān, *Ash-Sharḥ al-Mukhtaṣar 'alā matn Zād al-Mustaqni* ' II (Riyad 2004) 621.

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

Er is geen dwang in de Religie. [Sūra al-Baqara (2): 256]

...specifiek betrekking heeft op de Joden en de Nazarenen. Er werd gezegd dat een aantal mensen onder hen waren bekeerd tot de Islam en zij hun kinderen wilden dwingen om de Islam binnen te treden. Daarop openbaarde Allah dit vers, over het feit dat zij niet worden gedwongen.

Maar wat betreft de bewering dat de uitspraak:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾

Er is geen dwang in de Religie. [Sūra al-Baqara (2): 256]

...betrekking heeft op keuzevrijheid, dit is een valse zaak, waarvoor geen bewijs is vanuit de Qur'ān. Alle bewijzen vanuit de Wetgeving verwerpen dit echter.

En Zijn Uitspraak:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾

Het is ons voorgegaan dat wij zeiden: Dit is de betekenis van 'Lā ilāha illā Allāh'. Degene die ongelovig is in de Ṭāghūt: dit is de betekenis van 'Lā ilāha'. En degene die gelooft in Allah: Dit is de betekenis van 'Illā Allāh'.

En aṭ-Ṭāghūt: Is een algemene bewoording genomen van aṭ-Ṭughyān, wat het overschrijden van de grens betekent. Er zijn verschillende soorten Ṭawāghīt (mv. van Ṭāghūt).

De grootste van de Ṭawāghīt is degene die aanbeden wordt buiten Allah ﷻ, terwijl diegene daar tevreden mee is.

Ibn al-Qayyim⁷ zegt: 'Er zijn veel Ṭawāghīt, maar er zijn vijf kopstukken:

1. Iblīs – moge Allah hem vervloeken;
2. Degene die aanbeden wordt terwijl hij tevreden is (daarmee);
3. Degene die de mensen uitnodigt naar het aanbidden van zichzelf;
4. Degene die beweert kennis van het ongeziene te hebben;
5. Degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard.'⁸

Dit zijn de kopstukken van de Ṭawāghīt:

De eerste: Iblīs. Hij was de eerste van onder de Ṭawāghīt.

⁷ Het hierna volgende citaat is van Shaykh Muḥammad b. 'Abd al-Wahhāb en niet van Ibn al-Qayyim.

⁸ Muḥammad b. 'Abd al-Wahhāb, *Al-Uṣūl ath-Thalātha* (De drie fundamenteën; Riyad 2003) 35.

De tweede: Degene die aanbeden wordt terwijl hij tevreden is (daarmee).

Degene die aanbeden wordt terwijl hij daar niet tevreden mee is wordt geen Ṭāghūt genoemd. Want de Engelen worden ook aanbeden naast Allah, maar zij zijn daar niet tevreden mee en zij hebben dat niet bevolen. Ook werd de Messias, (ʿĪsā) de zoon van Maryam عليها السلام, de Boodschapper van Allah, aanbeden naast Allah, terwijl hij dat verbood ten tijde van zijn leven en zich distantieerde van degenen die dat deden. Dus hij wordt niet beschouwd als een Ṭāghūt.

De Ṭāghūt is slechts degene die de mensen beveelt om hem te aanbidden en dat is de Shayṭān. Ook de vertrouwelingen (van Allah) en de vromen die overleden zijn op hun vroomheid, hun toewijding voor Allah en hun vrome handelingen (zij worden ook aanbeden), maar zij werden (pas) aanbeden nadat zij overleden. Over hen wordt ook niet gezegd dat zij Ṭawāghīt zijn. De Ṭāghūt is slechts degene die hen beveelt om dat te doen en dat is de Shayṭān.

De derde: Degene die de mensen uitnodigt naar het aanbidden van zichzelf.

Omdat sommige Ṭawāghīt de mensen bevelen om hem te aanbidden. Hij zegt tegen hen dat hij hen van profijt kan zijn en hen kan schaden. En dat hij voor hen hun wensen kan verwezenlijken, zoals hetgene waarop de Ṭawāghīt van onder de Ṣūfiyya⁹ en de Mashāyikh van de Ṣūfiyya zich vandaag de dag bevinden. Degenen die beweren dat zij voor degenen die hen aanbidden hun wensen kunnen verwezenlijken en dat zij in direct contact staan met Allah en dat zij direct van Allah nemen. Sommigen van hen zeggen in hun testament: ‘Als ik overlijd, dan weerhoudt de afstand van het zand jullie er niet van om mij te smeken en om hulp te vragen. Kom naar mijn graf en vraag mij, zodat ik jullie kan helpen... en ik en ik etc.’ Deze persoon nodigt de mensen uit naar het aanbidden van zichzelf. Dus hij is een Ṭāghūt.

De vierde: Degene die beweert kennis van het ongeziene te hebben.

Dit is de waarzegger. ‘De Ṭawāghīt zijn waarzeggers,’ zoals sommige van de Salaf zeiden: ‘De satans openbaren aan hen. In elke stam van de Arabische stammen was er één van hen.’¹⁰ Dus de waarzeggers zijn Ṭawāghīt. Waarom? Omdat zij beweren kennis te hebben van het ongeziene, dat Allah, de Verhevene, alleen voor Hem zelf heeft uitgezonderd:

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَن آرَتْصَىٰ مِن رُّسُولٍ﴾

De Kenner van het ongeziene. Hij maakt voor niemand het ongeziene dat bij Hem is zichtbaar. Behalve aan een Boodschapper die Hem welgevallig is. [Sūra al-Jinn (72): 26-27)

⁹ Aṣ-Ṣūfiyya: Er zijn verschillende meningen over de oorsprong van deze term. Sommigen zeggen dat de term is genomen van het Griekse woord ‘Sophia’, dat wijsheid betekent. Anderen zeggen dat het een toeschrijving is aan het dragen van wol, omdat het dragen van wol een teken was van ascese. De term was niet bekend in de tijd van de Metgezellen. Het was zelfs niet bekend in de tijd van de eerste drie generaties. Het werd pas daarna bekend. Shaykh al-Islām Ibn Taymiyya heeft vermeld dat aṣ-Ṣūfiyya voor het eerst verscheen vanuit Basra in Irak, waar men overdreef in ascese en aanbidding. Er zijn vele verschillende sekten die zichzelf toeschrijven aan aṣ-Ṣūfiyya. Enkele van hun kenmerken zijn: het geloof dat Allah zich in de schepping manifesteert (al-Ḥulūl), het geloof dat Allah één is met de schepping (Waḥdatu-l-wujūd), het heilig verklaren van hun Mashāyikh, en het dansen en zingen. Zie: Muḥammad b. Rabīʿ al-Madkhalī, *Ḥaqīqatu-ṣ-Ṣūfiyya fī mīzān al-Kitāb wa-s-Sunna* (Mekka 1404).

¹⁰ Ibn Jarīr at-Ṭabarī, *Jāmiʿ al-Bayān ʿan Taʾwīl Āy al-Qurʾān* IV (Cairo 2001) 557-558.

Soms stelt Allah hem (de Boodschapper van Allah ﷺ) op de hoogte van enkele onzichtbare zaken ten bate van de uitnodiging naar Allah ﷻ zodat het een wonder van hem is en een bewijs voor zijn oprechtheid, om de mensen van profijt te zijn. Zo niet, dan is het alleen Allah die kennis heeft over het ongeziene:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

Zeg: ‘Niemand in de hemelen en op de aarde kent het ongeziene, behalve Allah.’ [Sūra an-Naml (27): 65]

En de Boodschapper die iets te weten is gekomen van het ongeziene wist het aanvankelijk niet. Hij kwam het slechts te weten doordat Allah het aan hem liet weten. Dus enkel Allah ﷻ heeft kennis van het ongeziene.

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٦٥﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ﴾

De Kenner van het ongeziene. Hij maakt voor niemand het ongeziene dat bij Hem is zichtbaar. Behalve aan een Boodschapper die Hem welgevallig is. [Sūra al-Jinn (72): 26-27)

Wat betreft de waarzeggers en de satans, zij zijn leugenaars. Maar zij krijgen iets te weten van het ongeziene door stiekem af te luisteren.

De vijfde – en laatste – : Degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard.

Hieronder vallen de regeringsleiders die wetten invoeren en de Sharī‘a afschaffen en daarvoor in de plaats deze (zelfgemaakte) wetten zetten. Zij zijn Ṭawāghīt. Degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard is een Ṭāghūt volgens de tekst van de Qur’ān:

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾

Zij willen volgens de Ṭāghūt berechten, hoewel hen toch bevolen was er niet in te geloven. [Sūra an-Nisā’ (4): 60]

Dus degene die met opzet oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard, hij is een Ṭāghūt.

Wat betreft degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard terwijl hij Ijtihād¹¹ verricht, hij zoekt dus de waarheid maar maakt een fout, hij is geen Ṭāghūt.

Dus wanneer de juristen zich inspanden in juridische kwesties en een fout maakten, dan worden zij niet beschouwd als Ṭawāghīt.

¹¹ Al-Ijtihād: Taalkundig: Inspanning. Termkundig: Het inspannen om in een bepaalde kwestie een wettelijk oordeel af te leiden door middel van de bronnen.

Dit is omdat zij dit niet met opzet deden. Zij zochten naar de waarheid, maar zij bereikten het niet. Zij zijn geëxcuseerd. De Profeet ﷺ heeft gezegd:

*Wanneer een rechter zich inspant en het juist heeft, dan krijgt hij twee beloningen. Als hij zich inspant en het fout heeft, dan krijgt hij één beloning.*¹²

Omdat hij het tegengaan van de Wetgeving niet tot doel had. Hij maakte slechts een fout met zijn Ijtihād. Het is niet toegestaan om hem te volgen in deze fout. Het is niet toegestaan om de Ijtihād te nemen waarvan wij zien dat hij het bewijs is tegengegaan. Maar hij zelf is geëxcuseerd en is geen Ṭāghūt. Hij krijgt zelfs een beloning wanneer hij behoort tot de mensen van kennis. Maar als iemand Ijtihād verricht terwijl hij niet gekwalificeerd is om Ijtihād te verrichten, zo iemand is in ieder geval fout. Want het is niet toegestaan voor hem om Ijtihād te verrichten terwijl hij daar niet toe in staat is. Maar dit geldt voor de Mujaḥidīn die gekwalificeerd zijn om Ijtihād te verrichten, wanneer zij een fout maken, zoals de vier imams¹³ en hun tijdgenoten van onder de mensen van kennis, degenen die voldoen aan de voorwaarden voor Ijtihād. Zij zijn namelijk niet onfeilbaar.

De Ṭāghūt is slechts degene die het tegengaan van de Sharīʿa en het oordelen met iets anders dan Allah geopenbaard heeft tot doel heeft. Hij importeert mensgemaakte wetten en rechtbanken en zet ze in de plaats van de Sharīʿa. Er is geen twijfel dat hij een Ṭāghūt is. Hij is geen gewone Ṭāghūt, maar hij behoort tot de kopstukken van de vijf Ṭawāghūt.

Dus aangezien Allah – Hoog en Verheven is Hij – jou verplicht heeft gesteld om ongelovig te zijn in de Ṭāghūt, is het niet toegestaan voor jou om onwetend te blijven en niet te weten wat de Ṭāghūt is. Het is noodzakelijk dat jij weet wat de Ṭāghūt is en wat de soorten van Ṭāghūt zijn. Zodat jij er van weg blijft en er voor oppast.

Maar dat jij de Qurʾān leest, met diens bevelen en verboden, de vermelding van Tawḥīd en Shirk, zonder te weten hoe je onderscheid maakt tussen beide zaken, dit is niet toegestaan voor de moslim. Hij dient deze zaken te leren. Hij dient er inzicht over te hebben voor zichzelf. Hij dient het te vermijden en er voor op te passen, zodat hij de waarheid kent, er naar handelt, de mensen er naar uitnodigt en het aan hen verduidelijkt. De kwestie is dus ontzettend belangrijk.

Het is verplicht om ongelovig te zijn in hen allemaal. Degene die er niet ongelovig in is of niet ongelovig is in enkele ervan, iets van de Ṭawāghūt goedkeurt, zoals degene die waarzeggerij goedkeurt, het oordelen met iets anders dan Allah heeft geopenbaard goedkeurt en zegt: ‘De tijd is veranderd en het tijdperk verschilt. De mensen zijn vandaag de dag niet in staat om te oordelen met de Sharīʿa, het is noodzakelijk om mee te gaan met de landen van de rest van de wereld,’ deze persoon is niet ongelovig in de Ṭāghūt. Ook al zegt hij ‘Lā ilāha illā Allāh’. Ook al bidt hij, vast hij en verricht hij de bedevaart.

Zolang hij zegt: ‘Het oordelen met wat Allah heeft geopenbaard past niet in deze tijd, het druist in tegen de moderne beschaving en de wereldpolitiek, dus wij moeten met hen meegaan in deze zaken. De religieuze islamitische wetgeving is slechts in de moskeeën. Wat betreft het oordelen tussen de mensen en het politieke oordeel, hierin moeten we meegaan met de rest van de wereld, en er niet alleen in staan.’

¹² Overgeleverd door al-Bukhārī en Muslim.

¹³ Imam Abū Ḥanīfa, Imam Mālik, Imam ash-Shāfiʿī en Imam Aḥmad b. Ḥanbal.

Ook al bidt hij, vast hij, verricht hij de bedevaart en zegt hij ‘Lā ilāha illā Allāh’ net zo vaak als hij adem haalt, toch is hij een ongelovige, omdat hij niet ongelovig is in de Ṭāghūt. Allah heeft het ongeloof in de Ṭāghūt voorgezet op het geloof in Allah. Omdat het geloof in Allah niet geldig is, behalve na het ongeloof in de Ṭāghūt.

En het bewijs is de Uitspraak van de Verhevene:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

En voorzeker, Wij hebben aan iedere gemeenschap een boodschapper gezonden (die zei:) ‘Aanbidt Allah en houdt afstand van de Ṭāghūt.’ [Sūra an-Naḥl (16): 36] ^[2]

^[2] Dit is het bewijs voor (de uitspraak) dat degene die aanbeden wordt naast Allah terwijl hij tevreden (ermee) is of uitnodigt naar het aanbidden van zichzelf of het oordelen met iets anders dan Allah geopenbaard heeft, dat hij behoort tot de Ṭawāghūt. Het bewijs daarvoor is de Uitspraak van de Verhevene:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

En voorzeker, Wij hebben aan iedere gemeenschap een Boodschapper gezonden (die zei:) ‘Aanbidt Allah en vermijdt de Ṭāghūt.’ [Sūra an-Naḥl (16): 36]

Dit is net als Zijn Uitspraak:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ﴾

En wie ongelovig is in de Ṭāghūt en in Allah gelooft... [Sūra al-Baqara (2): 256]

Dus Hij beperkte zich niet tot Zijn Uitspraak:

﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾

Aanbidt Allah. [Sūra an-Naḥl (16): 36]

Maar Hij zei daarbij:

﴿وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

En vermijdt de Ṭāghūt. [Sūra an-Naḥl (16): 36]

Omdat het aanbidden van Allah niet geldig is, behalve met het vermijden van de Ṭāghūt. Dus degene die Allah dag en nacht aanbidt, maar hij vermijdt de Ṭāghūt niet, zijn aanbidding is ongeldig. Zoals degene die bidt, vast, de bedevaart verricht en aan liefdadigheid doet, maar hij

vraagt hulp aan de doden en smeekt de doden naast Allah. Deze persoon is niet ongelovig in de Ṭāghūt.

Alle Boodschappers bevonden zich hierop:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾

En voorzeker, Wij hebben aan iedere gemeenschap een Boodschapper gezonden... [Sūra an-Nahl (16): 36]

Dit is algemeen voor alle Boodschappers. Zij zijn allen gekomen met het bevel om Allah te aanbidden en de Ṭāghūt te vermijden. Er moeten dus twee zaken aanwezig zijn (ontkenning en bevestiging). Dit is de betekenis van ‘Lā ilāha illā Allāh’.

﴿أَبْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾

Aanbidt Allah. [Sūra an-Nahl (16): 36]

Dit is de betekenis van de bevestiging.

﴿وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

En vermijdt de Ṭāghūt. [Sūra an-Nahl (16): 36]

En dit is de betekenis van de ontkenning in (de uitspraak): ‘Lā ilāha illā Allāh’.

Wat betreft de hoedanigheid van het ongeloof in de Ṭāghūt: dat is dat je gelooft in de valsheid van het aanbidden van een ander dan Allah, dat je het laat en het haat en dat je de aanhangers ervan ongelovig verklaart en hen vijandig gezind bent. ^[3]

^[3] Dit is de betekenis van: ‘En vermijdt de Ṭāghūt’. Deze zaken zijn noodzakelijk: Dat je allereerst weet wat de Ṭāghūt is om het vervolgens te vermijden. Het is echter niet voldoende om het slechts te vermijden. Het is noodzakelijk om daarbij vijandig te zijn tegenover de aanhangers van de Ṭāghūt en hen te haten, omdat zij de vijanden van Allah zijn. Allah – Hoog en Verheven is Hij – zegt:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ﴾

O jullie die geloven! Neemt niet mijn vijand en jullie vijand tot vrienden. [Sūra al-Mumtahana (60):1]

Deze zaken zijn dus noodzakelijk:

Ten eerste: Dat je weet wat de Ṭāghūt is. Omdat als je het niet kent dan kun je het niet vermijden. Hoe kun je iets onbekends vermijden?!

Ten tweede: Als je het kent, dan is het gemakkelijk voor jou om het te vermijden.

Ten derde: Als je het vermeden hebt dan dien je er vijandig tegenover te staan, het te haten en de volgelingen van de Ṭāghūt te haten en hen vijandig gezind te zijn omwille van Allah ﷻ.

Wat betreft de betekenis van het geloof in Allah: Dat is dat je gelooft dat Allah de enige aanbeden godheid is, Hij alleen. ^[4]

^[4] Dit is de betekenis van het geloof in Allah: Dat je met jouw hart gelooft dat Allah Degene is Die het recht heeft om aanbeden te worden, Hij alleen. En dat al hetgene dat aanbeden wordt naast Allah vals is. Of het nu gaat om één van de Engelen, één van de Profeten, één van de Vromen of om bepaalde stenen, bomen of afgodsbeelden. Het is noodzakelijk om ongelovig te zijn in dit alles. Dit is de betekenis van het geloof in Allah. Dat jij met jouw hart gelooft dat enkel Allah het recht heeft op de aanbidding, en dat hetgene dat naast Hem wordt aanbeden vals is. Dit is het vereiste van deze geloofsovertuiging.

Het is niet voldoende dat jij dit met jouw tong uitspreekt zonder dat jij het gelooft met jouw hart. Ook is het niet voldoende dat jij dit doet met jouw ledematen. Dat jij bidt, vast en zegt: ‘Ik aanbid alleen Allah.’

Terwijl je tegelijkertijd zegt: ‘Ik weet niet over de aanbidding van degenen die de graven en graftombes aanbidden. Ik ben niet in staat om te zeggen dat zij zich bevinden op valsheid, terwijl zij vasten, bidden en “Lā ilāha illā Allāh” zeggen.’

Wij zeggen dan: Jij hebt de betekenis van ‘Lā ilāha illā Allāh’ niet begrepen, noch heb jij de betekenis van het geloof in Allah en het ongeloof in de Ṭāghūt begrepen. Zo niet, als jij het werkelijk had begrepen dan wist jij dat het geloof in Allah niet geldig is behalve met het ongeloof in de Ṭāghūt, openlijk en heimelijk. Openlijk met de tong en heimelijk met de geloofsovertuiging.

En dat jij alle soorten van aanbidding puur en zuiver voor Allah (alleen) verricht, en dat jij het ontkent voor iedere aanbedene buiten Hem. ^[5]

^[5] Dit is de betekenis van het geloof in Allah: Dat jij alle vormen van aanbidding voor Allah verricht. Dat je niets ervan voor een ander dan Allah verricht. Zoals degene die vast, bidt en Zakāt betaalt, maar hij smeekt een ander dan Allah, hij vraagt een ander dan Allah om hulp en hij slacht voor een ander dan Allah. Deze persoon heeft Allah aanbeden met iets en hij heeft een ander dan Hem aanbeden met iets. Dus hij is een polytheïst. Het is noodzakelijk dat alle vormen van aanbidding voor Allah alleen zijn.

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

Weet dat Allah de zuivere aanbidding toekomt. [Sūra az-Zumar (39): 3]

Het is noodzakelijk dat alle vormen van aanbidding voor Allah alleen zijn.

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

Zeg (O Muḥammad): ‘Voorwaar, mijn gebed, mijn aanbidding, mijn leven en mijn sterven zijn opgedragen aan Allah, de Heer der Werelden. [Sūra al-An‘ām (6): 162]

Wat betreft degene die Allah aanbidt met enkele vormen van aanbidding en hij aanbidt een ander dan Hem met andere vormen van aanbidding, deze persoon heeft niet in Allah geloofd. Zoals degenen die vasten, bidden, de bedevaart verrichten en de twee getuigenissen uitspreken. Maar zij smeken een ander dan Allah, zij smeken de doden, slachten voor de doden, zweren bij de doden, circuleren rond de graven. Zij aanbidden Allah niet. Zij zijn polytheïsten. Omdat de aanbidding van Allah en de aanbidding van een ander dan Hem nooit samengaan. Allah – Hoog en Verheven is Hij – zegt:

*Voorwaar, Ik heb geen deelgenoten nodig. Dus wie een daad pleegt waarin hij deelgenoten neemt naast Mij, Ik laat hem met zijn Shirk.*¹⁴

En in een andere overlevering:

*Dan is het voor degene die hij als deelgenoot neemt en Ik ben vrij van hem.*¹⁵

Allah is niet tevreden dat iemand met Hem deelgenoot wordt gemaakt in wat voor soort van aanbidding dan ook. Het is echter verplicht om alle aanbiddingen voor Allah ﷻ alleen te verrichten.

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾

En bevecht hen totdat er geen Fitna meer is en de Religie geheel voor Allah is. [Sūra al-Anfāl (8): 39]

Dus niet dat de Religie gedeeltelijk voor Allah is en gedeeltelijk voor afgodsbeelden, graven of voor een bepaalde persoon. De Religie is geheel voor Allah.

En dat jij houdt van de mensen van zuiverheid en loyaal bent aan hen, en dat jij de aanhangers van Shirk haat en hen vijandig gezind bent.^[6]

^[6] Dit behoort tot het vereiste van Tawḥīd: Degene die Allah alleen aanbidt en ongelovig is in de Ṭāghūt moet loyaal zijn aan de helpers van Allah ﷻ – ofwel houden van – en hen helpen. De helpers van Allah zijn de aanhangers van Tawḥīd. En hij moet de mensen van Shirk vijandig gezind zijn en hen haten, omdat Allah hen haat. Dus jij haat degene die door Allah gehaat wordt. Wat betreft degene die zegt: ‘Ik ben slechts verantwoordelijk voor mezelf. Ik toon geen vijandigheid noch haat of verklaar mensen ongelovig.’ Wij zeggen tegen hem: ‘Jij bent niet ongelovig in de Ṭāghūt. Tot het vereiste van het ongeloof in Ṭāghūt behoort de vijandigheid en de haat tegenover de vijanden van Allah:

¹⁴ (Ḥadīth Qudsī) Overgeleverd door Muslim in zijn *Ṣaḥīḥ* (nr. 2985).

¹⁵ (Ḥadīth Qudsī) Overgeleverd door Ibn al-Muqri’ in zijn *Mu‘jam* (nr. 1265/2).

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

Jij vindt geen volk dat in Allah en in de Laatste Dag gelooft dat degenen die Allah en Zijn Boodschapper tegenstreven bevriendt, ook al zijn het hun vaders, hun zonen, hun broers of hun stamgenoten. [Sūra al-Mujādila (58): 22]

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرْتَصُّوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

Zeg: Als jullie vaders, jullie zonen, jullie broers, jullie echtgenotes, jullie familie en de bezittingen die jullie verworven hebben en de handel waarvan jullie verlies vrezen en de huizen die jullie behagen, jullie dierbaarder zijn dan Allah en Zijn Boodschapper en het strijden op Zijn Weg, wacht dan tot Allah met Zijn beschikking komt. En Allah leidt het zwaar zondige volk niet. [Sūra at-Tawba (9): 24]

Hij noemde hen zondaars die afgeweken zijn van de gehoorzaamheid aan Allah ﷻ.

Het is dus noodzakelijk om loyaliteit te hebben omwille van Allah en vijandigheid omwille van Allah. Degene die alle mensen als gelijk ziet is niet ongelovig in de Ṭāghūt. Enkel degene die loyaal is omwille van Allah en vijandig is omwille van Allah, die liefheeft omwille van Allah en die haat omwille van Allah ﷻ is ongelovig in de Ṭāghūt.

Dit is de Religie van Ibrāhīm. Degene die zich daarvan afwendt, zet zichzelf voor gek. ^[7]

^[7] Allah – Hoog en Verheven is Hij – heeft Zijn Profeet Muḥammad ﷺ gestuurd met de Religie van Ibrāhīm. Dit houdt in: het uitzonderen van Allah met de aanbidding en het laten van wat buiten Hem is, het haten omwille van Allah en het liefhebben omwille van Allah. Dit is de Religie van Ibrāhīm ﷺ, zoals Allah, de Verhevene, zegt:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۗ﴾

Waarlijk, er was voor jullie een goed voorbeeld in Ibrāhīm en degenen die met hem waren, toen zij tot hun volk zeiden: ‘Wij zijn vrij van jullie en van wat jullie naast Allah aanbidden. Wij zijn ongelovig in jullie. Er is tussen ons en jullie vijandschap en haat ontstaan, voor altijd, tot jullie in Allah alleen geloven. [Sūra al-Mumtaḥana (60): 4]

Dit is de Religie van Ibrāhīm: Vijandigheid tegenover de vijanden van Allah en het distantiëren van hen en hun Religie. Degene die geen afstand neemt van hen, bevindt zich niet op de Religie van Ibrāhīm. Ibrāhīm heeft zelfs afstand genomen van zijn vader:

﴿ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴾

Toen het hem duidelijk was geworden dat hij een vijand van Allah was, verbrak hij (de band) met hem. Voorwaar, Ibrāhīm was zeker nederig, zachtaardig. [Sūra at-Tawba (9): 114]

Dit is de Religie van Ibrāhīm: Het liefhebben omwille van Allah en het haten omwille van Allah.

Dit is het voorbeeld waarover Allah spreekt in Zijn Uitspraak:

﴿ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ﴾

Waarlijk, er was voor jullie een goed voorbeeld in Ibrāhīm en degenen die met hem waren, toen zij tot hun volk zeiden: ‘Wij zijn vrij van jullie en van wat jullie naast Allah aanbidden. Wij zijn ongelovig in jullie. Er is tussen ons en jullie vijandschap en haat ontstaan, voor altijd, tot jullie in Allah alleen geloven. [Sūra al-Mumtahana (60): 4] ^[8]

En at-Ṭaghūt is algemeen. Alles wat aanbeden wordt buiten Allah en tevreden is met deze aanbidding, van aanbedene, gevolgd of gehoorzaamde in iets anders dan de gehoorzaamheid aan Allah en Zijn Boodschapper, is een Ṭaghūt. ^[9]

De Ṭawāghīt zijn talloos, maar er zijn vijf kopstukken: ^[10]

^[8] Het ‘voorbeeld’ is degene die gevolgd wordt. En het begin van de Sūra:

﴿ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾

O jullie die geloven! Neemt niet mijn vijand en jullie vijand tot vrienden, aan wie jullie genegenheid betonen. Waarlijk, zij geloofden niet in wat tot jullie is gekomen van de Waarheid. Zij hebben de Boodschapper en jullie verdreven, omdat jullie in Allah, jullie Heer, geloven. Als jullie uittrekken, strijdend op Mijn weg, Mijn welbehagen zoekend, (beviendt hen dan niet). Jullie verheimelijklten jullie genegenheid voor hen, maar Ik

weet het beste wat jullie verborgen hielden en wat jullie openbaar maakten. En wie van jullie dit doet, waarlijk, die is afgedwaald van de rechte Weg. [Sūra al-Mumtaḥana (60):1]

Tot aan de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ﴾

Waarlijk, er was voor jullie een goed voorbeeld in Ibrāhīm. [Sūra al-Mumtaḥana (60): 4]

Dit (voorbeeld) is de Tawḥīd, het aanbidden van Allah en het ongeloof in de Ṭāghūt. Het is niet voldoende dat jij zegt: ‘Ik ben ongelovig in de Ṭāghūt,’ terwijl je dit niet uitvoert in jouw handelingen, noch er in gelooft met jouw hart. Dit is niet voldoende.

[9] ‘Alles wat aanbeden wordt buiten Allah en tevreden is met deze aanbidding’ wordt Ṭāghūt genoemd, wat afkomstig is van aṭ-Ṭughyān, wat ‘het overschrijden van de grens’ betekent.

Dus de aanbedene van onder de afgodsbeelden, idolen en personen, wanneer hij daarmee tevreden is, of degene die gevolgd wordt in iets anders dan het gehoorzamen van Allah, degenen die de ongelovigen en de mensen van dwaling volgen, zij zijn niet ongelovig in de Ṭāghūt. Omdat de verplichting is dat zij de Boodschapper van Allah ﷺ volgen. Dus degene die een ander dan de Boodschapper van Allah ﷺ volgt is niet ongelovig in de Ṭāghūt. Omdat Allah ons verplicht heeft om de Boodschapper ﷺ te volgen, en niet iemand anders dan hem ﷺ te volgen.

Dus het is verplicht voor ons om degenen die het toegestane verboden verklaren en het verbodene toegestaan verklaren ongehoorzaam te zijn en hen niet te volgen. Wij volgen slechts met het gehoorzamen van Allah ﷻ. Daarom zegt de Profeet ﷺ:

*Er is geen gehoorzaamheid aan een schepsel in ongehoorzaamheid aan de Schepper.*¹⁶

Het is dus niet toegestaan voor ons om een schepsel te gehoorzamen, behalve in gehoorzaamheid aan Allah. Als hij gehoorzaam is aan Allah, dan gehoorzamen wij hem. Maar wanneer hij ons beveelt om ongehoorzaam te zijn aan Allah, dan zijn wij ongehoorzaam aan hem en stemmen we niet in met hem.

[10] ‘De Ṭawāghīt zijn talloos’: Eenieder die afwijkt van de gehoorzaamheid aan Allah is een Ṭāghūt. Dit heeft geen beperking. Maar de kopstukken van de Ṭawāghīt zijn deze (hier volgende) vijf.

De eerste: De Shayṭān die uitnodigt naar het aanbidden van een ander dan Allah. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىءَ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾

¹⁶ Overgeleverd door ‘Imrān b. al-Ḥuṣayn en al-Ḥakam b. ‘Amr al-Ghaffārī ﷺ. Authentiek verklaard door al-Albānī in *Ṣaḥīḥ al-Jāmi‘* (nr. 7520).

Heb ik jullie niet opgedragen, o Kinderen van Ādam, om de Shayṭān niet te dienen? Voorwaar, hij is voor jullie een duidelijke vijand. [Sūra Yā Sīn (36): 60] ^[11]

^[11] ‘De eerste: De Shayṭān’. Omdat de Shayṭān de oorsprong is van de Ṭawāghīt. En de menselijke satans zijn hetzelfde als hem. Zij zijn degenen die het aanbidden van een ander dan Allah rechtvaardigen voor de mensen. Zij geven het bedrieglijke benamingen. Zij rechtvaardigen voor de mensen het offeren voor een ander dan Allah, het zweren bij een ander dan Allah, het zoeken van hulp bij een ander dan Allah en het smeken van de doden. Zij rechtvaardigen dit. Zij geven het benamingen waarmee zij de mensen bedriegen. Zij zijn Ṭawāghīt.

Het aanbidden van de Shayṭān gebeurt door hem te gehoorzamen. Degene die hem gehoorzaam is heeft hem aanbeden, met de verschillende soorten van aanbidding, waaronder datgene valt wat de grens van ongeloof en polytheïsme bereikt en datgene wat daarbuiten valt, naar gelang het gehoorzamen van de Shayṭān. Dus alle zonden zijn gehoorzaamheid aan de Shayṭān. De ergste daarvan is polytheïsme. De menselijke satans van onder de geleerden van dwaling helpen hem. Degenen die de mensen uitnodigen naar het aanbidden van een ander dan Allah ﷻ. Zij geven het een andere benaming dan Shirk. Ze noemen het Tawassul¹⁷ of liefde voor de vromen. Of een andere bedrieglijke benaming. Zij behoren tot de helpers van de Shayṭān. Allah heeft aangegeven dat de Jinn satans hebben en dat de mensen satans hebben.

﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ﴾

Satans van onder de mensen en de Jinn. Zij fluisteren elkaar fraaie woorden in om (de mensen) te misleiden. [Sūra al-An‘ām (6): 112]

Zij helpen met het laten dwalen van de zonen van Ādam (de mensheid). Dit is de eerste soort van de Ṭawāghīt: De Shayṭān en degenen die in het spoor treden van de Shayṭān. Zelfs als een persoon zegt: ‘Ik aanbid de Shayṭān niet.’

Wij zeggen: Wanneer jij hem gehoorzaamt en je aan hem onderwerpt dan heb je hem aanbeden, of je nu wil of niet. Degene die de Shayṭān niet aanbidt is degene die hem tegengaat en hem ongehoorzaam is. Dit is degene die de Shayṭān niet aanbidt. Maar het aanbidden (gehoorzamen) van de Shayṭān kan leiden tot het ongeloof waarmee de religie verlaten wordt en kan minder dan dat zijn. Maar het is allemaal gehoorzaamheid aan de Shayṭān.

De tweede: De onrechtvaardige heerser die de regelgevingen van Allah – de Verhevene – verandert. ^[12]

¹⁷ At-Tawassul: Taalkundig: Het zoeken van toenadering. Termkundig: Het zoeken van toenadering tot Allah met datgene dat wettelijk toegestaan is. Dit is de toegestane vorm van Tawassul. De verboden vorm van Tawassul houdt in dat toenadering gezocht wordt door middel van iets dat niet wettelijk toegestaan is, bijvoorbeeld door middel van een overledene. Zie: ‘Awwād al-Mu‘tiq, ‘At-Tawassul al-Mashrū‘ wa-l-Mamnū‘, *Majallatu-l-Buḥūth al-Islāmiyya* 74 (1425-1426) 217-219.

^[12] De tweede: Degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard.

Dit omvat eenieder die met iets anders dan Allah heeft geopenbaard oordeelt tussen de mensen in conflicten en geschillen. Degene die tussen hen oordeelt met de mensgemaakte wetgeving of met het gewoonterecht van de bedoeïen en de vredesverdragen waarop de bedoeïen en de stammen zich bevinden, en zich afkeert van het Boek van Allah, dit is de Ṭāghūt.

Zij oordelen met iets anders dan Allah heeft geopenbaard en beweren dat dit behoort tot verbetering en verzoening tussen de mensen. Dit is een leugen. Verbetering komt alleen tot stand met het Boek van Allah. Verzoening tussen de mensen en de gelovigen komt alleen tot stand met het Boek van Allah ﷻ.

﴿ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ تَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۝ ﴾

En hoe is het dan wanneer een ramp hen trof door wat hun handen gedaan hebben? Dan komen zij naar jou toe, zij zweren bij Allah: ‘Wij wilden slechts goed doen en een goede verzoening!’ Zij zijn degenen waarvan Allah weet wat zich in hun harten bevindt. Wend je van hun (zonden) af en onderricht hen en spreekt tot hen indrukwekkende woorden. En Wij hebben slechts een Boodschapper gestuurd om gehoorzaamd te worden, met het verlot van Allah. Waren zij maar, toen zij onrechtvaardig tegenover zichzelf waren, tot jou gekomen en hadden zij Allah maar om vergeving gevraagd, en de Boodschapper had (dan) vergeving voor hen gevraagd. Zij zouden zeker ondervonden hebben dat Allah Berouwaanvaardend, Meest Genadig is. [Sūra an-Nisā’ (4): 62-64]

Als zij berouw zouden tonen bij Allah. En ‘Dan komen zij naar jou toe’: dit is tijdens het leven van de Profeet ﷺ.

Wat betreft na zijn dood, dan wordt er niet naar zijn graf gegaan. Wanneer een persoon een zonde heeft gepleegd, dan toont hij berouw bij Allah en vraagt hij vergeving, op welke plaats dan ook. En Allah is Vergevensgezind, Barmhartig. Hij heeft het niet nodig dat er naar het graf van de Boodschapper gegaan wordt, zoals de charlatans tegenwoordig zeggen. Namelijk dat dit (vers) er op duidt dat de zondaar naar het graf van de Boodschapper dient te gaan en van hem pardon verzoekt en om vergeving vraagt bij het graf. Dit is een leugen. De Boodschapper heeft niet bevolen dat er vergeving wordt gevraagd bij zijn graf, noch gingen de Metgezellen naar het graf van de Boodschapper om vergeving te vragen. Zij toonden berouw bij Allah op welke plaats dan ook. Het is onnodig om naar zijn graf toe te gaan. Dit was zo tijdens het leven van de Boodschapper, omdat zij zich misdroegen tegenover de Boodschapper ﷺ.

Daarom gingen zij en boden zij hun excuus aan bij de Boodschapper nadat zij berouw hadden getoond bij Allah ﷻ, omdat er een overtreding in zat ten opzichte van Allah, en een overtreding ten opzichte van de Boodschapper. Voor de overtreding ten opzichte van Allah is er het vragen om vergeving en voor de overtreding ten opzichte van de Boodschapper gaan zij naar hem toe en vragen zij hem om clementie en pardon voor hen, omdat zij een fout begingen tegenover hem ﷻ.

En het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾

Heb jij degenen niet gezien die beweerden dat zij geloofden in wat aan jou geopenbaard is en in wat er vóór jou geopenbaard is? Zij willen volgens de Ṭāghūt berechten, hoewel hen toch bevolen was er niet in te geloven. De Shayṭān wil hen ver weg doen afdwalen. [Sūra an-Nisā' (4): 60] ^[13]

^[13] Dit is het bewijs dat degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard een Ṭāghūt is: In Zijn Uitspraak:

﴿ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ ﴾

Zij willen volgens de Ṭāghūt berechten. [Sūra an-Nisā' (4): 60]

Sommigen zeiden dat hier met de Ṭāghūt de Shayṭān bedoeld werd,¹⁸ anderen zeiden dat de jood Ka'b b. al-Ashraf¹⁹ er mee bedoeld werd.²⁰ Weer anderen zeiden dat het de waarzeggers waren, omdat elke stam bij de Arabieren een waarzegger had die oordeelde tussen hen.

De derde: Degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard. Het bewijs is de Uitspraak van de Verhevene:

﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾

¹⁸ Aṭ-Ṭabarī, *Jāmi' al-Bayān*, IV, 555-557.

¹⁹ Ka'b b. al-Ashraf: Eén van de joden van Medina die het meest vijandig was tegen de Boodschapper van Allah ﷻ. Toen de moslims de slag bij Badr hadden gewonnen ging Ka'b naar Quraysh toe om hen aan te sporen om oorlog te voeren tegen de Boodschapper van Allah ﷻ. Toen hij terugkwam in Medina begon hij de Metgezellen lastig te vallen met zijn gedichten en zijn scherpe tong. Daarop besloot de Boodschapper van Allah ﷻ een groepje aan te stellen om hem uit de weg te laten ruimen. [Zie: Ṣaḥīḥ ar-Raḥmān al-Mubārakfurī, *Ar-Raḥīq al-Makhtūm* (Riyad 2000) 258-259]. Ka'b b. al-Ashraf was een belangrijke persoon binnen de joodse gemeenschap in Medina. Toen een van de hypocrieten een conflict kreeg met een jood wilde de jood dat de Profeet ﷺ zou oordelen tussen hen. De hypocriet wenste echter dat Ka'b b. al-Ashraf tussen hen zou oordelen. Daarop zou de vers (4/60) zijn neergedaald en met de Ṭāghūt Ka'b b. al-Ashraf bedoeld worden. [Zie: Aṭ-Ṭabarī, *Jāmi' al-Bayān*, VII, 193-194].

²⁰ Ibidem.

En wie niet oordeelt met wat Allah heeft geopenbaard, zij zijn de ongelovigen. [Sūra al-Mā'ida (5): 44] ^[14]

^[14] Dus jij oordeelt over hem met ongeloof. Dit is wanneer hij het oordelen met iets anders dan Allah heeft geopenbaard tot doel heeft, en er voor zorgt dat de rechtbanken oordelen met iets anders dan Allah heeft geopenbaard, met de mensgemaakte wetten, en de Sharī'a afschaft en het slechts beperkt tot de persoonlijke zaken terwijl hij oordeelt over de geschillen en de conflicten tussen de mensen met de mensgemaakte wetgeving. Dit is een ongelovige.

Daarvan uitgezonderd zijn:

Ten eerste: Degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard vanwege Ijtihād en een fout in zijn Ijtihād. Als hij behoort tot degenen die bevoegd is om Ijtihād te verrichten, dan wordt hij beloond en wordt zijn fout hem vergeven.²¹

Ten tweede: Degene die oordeelt met iets anders dan Allah heeft geopenbaard terwijl hij weet dat hij een overtreder is, maar hij oordeelde ermee vanwege een begeerte bij hem of vanwege een verlangen naar geld of steekpenningen, terwijl hij gelooft dat het verplicht is om te oordelen met wat Allah heeft geopenbaard. Hij gelooft dat en hij gelooft ook dat hij een overtreder is. Deze persoon is een zondaar en een ongehoorzame, hij is een persoon met een grote zonde.

De vierde: Degene die beweert naast Allah kennis te hebben van het ongeziene. Het bewijs is de Uitspraak van de Verhevene:

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾

De Kenner van het onwaarneembare. Hij maakt voor niemand het onwaarneembare dat bij Hem is zichtbaar. [Sūra al-Jinn (72): 26] ^[15]

^[15] Dit zijn de waarzeggers. Dus zij zijn Ṭawāghīt. Het is niet toegestaan om een oordeel bij hen te vragen. Noch is het toegestaan om naar hen toe te gaan en hen te vragen. Sommige mensen gaan naar hen toe wanneer zij iets verloren zijn en vragen hen om hetgene dat ze verloren zijn. En zij vragen hen wie degene is die hen betoverd heeft. Of ze vragen hen over hun familie, wanneer zij afwezig zijn, hoe het met hen is. Of over hun verloren bezittingen. Deze persoon heeft ongeloof gepleegd wanneer hij hen gelooft, vanwege de uitspraak van de Profeet ﷺ:

*Degene die naar een waarzegger toegaat en hem gelooft in wat hij zegt, heeft ongeloof gepleegd in wat geopenbaard is aan Muḥammad.*²²

En als hij hen niet gelooft dan wordt het gebed veertig dagen niet van hem geaccepteerd. Louter het gaan naar hen is een grote zonde. Het gebed wordt veertig dagen niet van hem geaccepteerd, als straf voor het gaan naar de waarzeggers.

²¹ Zie voetnoot nr. 8.

²² Overgeleverd door Jābir b. 'Abdillāh رضي الله عنهما. Authentiek verklaard door al-Albānī in *Silsila al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥa* (nr. 3387).

﴿إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾

Behalve aan een boodschapper die Hem welgevallig is. Voorwaar, Hij laat vóór hem en achter hem wachters (Engelen) gaan. [Sūra al-Jinn (72): 27] ^[16]

En de Verhevene zegt:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ أَوْ لَرَضٍ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

Hij bezit de schatten van het onwaarneembare en niemand kent die, behalve Hij. Hij weet wat er op aarde is en in de zee. Er valt nog geen blad of Hij weet er van. Er is geen graankorrel in de duisternissen van de aarde en niets vers en niets droogs, of het is in een duidelijk Boek. [Sūra al-An‘ām (6): 59] ^[17]

^[16] **Behalve aan een boodschapper die Hem welgevallig is.** [Sūra al-Jinn (72): 27]

Of hij nu een boodschapper is van onder de Engelen of van de Mensen, want Allah kan hem op de hoogte stellen van iets van het ongeziene, ten gunste van de dienaren. En zodat het een wonder is voor de Boodschapper, en er met de Boodschapper een groep bewakers van onder de Engelen is.

^[17] Allah – Hoog en Verheven is Hij – heeft specifieke en algemene kennis over het ongeziene. Het specifieke houdt in: de schatten van het onwaarneembare. Deze kennis heeft niemand, niet een nabije engel, noch een gezonden profeet:

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾

Voorwaar, Allah beschikt over de kennis van het Uur. Hij zendt de regen neer en Hij weet wat zich in de schoten bevindt. En niemand weet wat hij morgen zal doen. En niemand weet op welke grond hij zal sterven. [Sūra Luqmān (31): 34]

Hierover weet niemand behalve Allah – Hoog en Verheven is Hij -.

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾

Hij bezit de schatten van het onwaarneembare en niemand kent die, behalve Hij. [Sūra al-An‘ām (6): 59]

﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾

Hij weet wat er op aarde is en in de zee. [Sūra al-An‘ām (6): 59]

Dit is de algemene kennis (van het ongeziene).

﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

Er valt nog geen blad of Hij weet er van. Er is geen graankorrel in de duisternissen van de aarde en niets vers en niets droogs, of het is in een duidelijk Boek. [Sūra al-An‘ām (6): 59]

Dit is de allesomvattende kennis van Allah. Met Zijn kennis over alle zaken schreef Hij deze zaken in het Bewaarde Paneel (al-Lawḥ al-Maḥfūz). Hij had er eerst kennis over en Hij was er volledig van op de hoogte, vervolgens schreef Hij het in het Bewaarde Paneel.

De vijfde: Degene die aanbeden wordt naast Allah terwijl hij tevreden is met deze aanbidding.

Het bewijs is de uitspraak van de Verhevene:

﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَحْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾

En wie van hen zegt: ‘Voorwaar, ik ben een god naast Hem,’ die vergelden Wij daarop met het Hellevuur. Zo vergelden Wij de onrechtplegers. [Sūra al-Anbiyā’ (21): 29]^[18]

^[18] Met deze restrictie: ‘Terwijl hij tevreden is met deze aanbidding.’ Wat betreft degene die aanbeden wordt naast Allah, terwijl hij er niet tevreden mee is, deze persoon wordt geen Ṭāghūt genoemd. Met deze restrictie vallen de Engelen, de Profeten en de vromen er buiten. De vrome vertrouwelingen van Allah vallen niet onder de Ṭawāghūt, omdat zij er niet tevreden mee zijn (om aanbeden te worden). Zij verboden het zelfs tijdens hun leven. Dit gebeurde slechts nadat zij overleden waren en niet meer in de aanwezigheid waren van de mensen.

En weet dat de mens geen gelovige wordt in Allah behalve met ongeloof in de Ṭāghūt.

Het bewijs is de Uitspraak van de Verhevene:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

En wie ongelovig is in de Ṭāghūt en in Allah gelooft, hij heeft zeker het stevigste houvast gegrepen, dat niet breken kan. En Allah is Alhorend, Alwetend. [Sūra al-Baqara (2): 256]

Ar-Rushd (de rechte leiding): de Religie van Muḥammad ﷺ. Al-Ghayy (de dwaling): De religie van Abū Jahl²³. Al-‘Urwaṭu-l-Wuthqā (het stevigste houvast): De getuigenis dat er geen ware aanbedene is behalve Allah. Dit omvat ontkenning en bevestiging. Het ontkent alle soorten van aanbidding voor een ander dan Allah, de Verhevene en het bevestigt alle soorten van aanbidding voor Allah alleen, zonder dat Hem een deelgenoot wordt toegekend. ^[19]

^[19] Het stevigste houvast is (de uitspraak) ‘Lā ilāha illā Allāh (er is geen ware aanbedene behalve Allah). Deze uitspraak wordt ‘het stevigste houvast’ genoemd, en het wordt ‘de uitspraak van Taqwā’ genoemd en de uitspraak van Ikhḷāṣ.

﴿ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ﴾

Waarlijk, de rechte leiding is duidelijk onderscheiden van de dwaling. [Sūra al-Baqara (2): 256]

Wat is de rechte leiding? Het is de Religie van Muḥammad ﷺ en de Religie van alle Profeten. Dit is de rechte leiding. En de dwaling is de religie van Abū Jahl en de religie van alle ongelovigen. Maar het vermelden van de getuigenis dat er geen ware aanbedene is behalve Allah (omvat ontkenning en bevestiging). De ontkenning zit in de uitspraak ‘Lā ilāha’ (Er is geen ware aanbedene), en de bevestiging zit in de uitspraak ‘Illā Allāh’ (behalve Allah).

‘Het ontkent alle soorten van aanbidding voor een ander dan Allah, de Verhevene, en het bevestigt alle soorten van aanbidding in deze wereld en het hiernamaals voor Hem alleen, zonder een deelgenoot.’ Dit is de betekenis van de getuigenis dat er geen ware aanbedene is behalve Allah. Dat het de aanbidding ontkent voor alles behalve Allah, en het bevestigt voor Allah ﷻ, aangezien het een recht is voor Allah.

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾

En Ik heb de jinn en de mensheid slechts geschapen om Mij te aanbidden. [Sūra adh-Dhāriyāt (51): 56]

Dus de aanbidding is een recht voor Allah. Niemand heeft er recht op. Niemand heeft het recht om een ander dan Allah – Hoog en Verheven is Hij – te aanbidden.

En moge Allah vrede en zegeningen schenken aan onze Profeet Muḥammad, zijn familie en zijn metgezellen.

²³ Abū Jahl: Volledige naam: ‘Amr b. Hishām al-Makhzūmī. Eén van de polytheïstische leiders van Quraysh die bekend stond om zijn vijandigheid tegenover de Profeet ﷺ.

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING VERTALER.....	3
BEKNOPTTE BIOGRAFIE SHAYKH AL-ISLĀM MUḤAMMAD B. ‘ABD AL-WAHHĀB.....	4
BIOGRAFIE SHAYKH DR. ṢĀLIḤ B. FAWZĀN AL-FAWZĀN.....	5
ARABISCHE TEKST.....	7
VERTALING VAN DE TEKST EN DE UITLEG.....	9
HET EERSTE DAT ALLAH VERPLICHT HEEFT GESTELD VOOR DE ZONEN VAN ĀDAM IS HET ONGELOOF IN DE ṬĀGHŪT EN HET GELOOF IN ALLAH.....	9
DE BETEKENIS VAN: ‘ER IS GEEN DWANG IN DE RELIGIE’.....	10
DE KOPSTUKKEN VAN DE ṬAWĀGHĪT.....	12
DE EERSTE: IBLĪS. HIJ WAS DE EERSTE VAN ONDER DE ṬAWĀGHĪT.....	12
DE TWEEDE: DEGENE DIE AANBEDEN WORDT TERWIJL HIJ TEVREDEN IS (DAARMEE).....	13
DE DERDE: DEGENE DIE DE MENSEN UITNODIGT NAAR HET AANBIDDEN VAN ZICHZELF.....	13
DE VIERDE: DEGENE DIE BEWEERT KENNIS VAN HET ONGEZIENE TE HEBBEN.....	13
DE VIJFDE: DEGENE DIE OORDEELT MET IETS ANDERS DAN ALLAH HEEFT GEOPENBAARD.....	14
DE HOEDANIGHEID VAN HET ONGELOOF IN DE ṬĀGHŪT.....	17
DE BETEKENIS VAN HET GELOOF IN ALLAH.....	18
DE RELIGIE VAN IBRĀHĪM.....	20
DE ṬAWĀGHĪT ZIJN TALLOOS, MAAR ER ZIJN VIJF KOPSTUKKEN:.....	21
DE EERSTE: DE SHAYṬĀN.....	22
DE TWEEDE: DE ONRECHTVAARDIGE HEERSER.....	23
DE DERDE: DEGENE DIE OORDEELT MET IETS ANDERS DAN ALLAH HEEFT GEOPENBAARD.....	25
DE VIERDE: DEGENE DIE BEWEERT NAAST ALLAH KENNIS TE HEBBEN VAN HET ONGEZIENE.....	26
DE VIJFDE: DEGENE DIE AANBEDEN WORDT NAAST ALLAH TERWIJL HIJ TEVREDEN IS MET DEZE AANBIJDING.....	28
DE MENS WORDT GEEN GELOVIGE IN ALLAH BEHALVE MET ONGELOOF IN DE ṬĀGHŪT.....	28